

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 21Csp/46/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718201055
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Pagáč
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5718201055.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Sudca Okresného súdu Martin JUDr. Dušan Pagáč v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanej: Q. P., A.. XX.XX.XXXX, W. O. XXXX/X, XXX XX P., v konaní o zaplatenie 751,41 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 179,52 € a úrok z omeškania 5,05 % ročne od 09.06.2015 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa nárok žalobcu zamietajú.

III. Žalovaná má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 52,20 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, ktorá bola doručená 20.03.2018, právny predchodca žalobcu žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť dlh, ktorý jej vznikol zo zmluvy o pôžičke a to v celkovej sume 751,41 €.

2. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním zo dňa 16.07.2018. So zaplatením žalovanej sumy nesúhlasila. Tvrdila, že si požičala sumu 900 €, z čoho zaplatila 720,48 €. Tieto skutočnosti neboli sporné.

3. Bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu, a to spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. uzatvorila so žalovanou zmluvu o pôžičke č. 4600502831, a to dňa 11.10.2013. S účinnosťou od 01.01.2018 došlo k zlúčeniu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. Od uvedeného dátumu všetky práva a povinnosti spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. prebrala spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. Táto skutočnosť bola preukázaná Notárskou zápisnicou č. N 3283/2017 zo dňa 11.12.2017 a výpisom z obchodného registra.

4. Následne na návrhu žalobcu súd uznesením č.k. 21Csp/46/2018-116 zo dňa 24.07.2019 pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. a na jeho miesto do konania vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.

5. Na základe zmluvy o pôžičke bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 900 €. Žalovaná sa zaviazala pôžičku vrátiť v celkovej výške 1 887,36 € a to 48 mesačnými splátkami dohodnutými vo výške 39,32 €. Termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na október 2017.

6. Prvostupňový súd rozsudkom č.k. 21Csp/46/2018-90 zo dňa 11.10.2018 žalobe z časti vyhovel a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 734,61 € spolu s úrokom z omeškania. Žalobu v časti o zaplatenie 16,80 € zamietol.

7. Uznesením č.k. 5Co/331/2018-105 zo dňa 21.05.2019 odvolací súd prvostupňový rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

V odôvodnení uznesenia sa konštatuje, že sporná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonom predpísanú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu, t. j. končenu splatnosť úveru. Zmluva stanovovala termín konečnej splatnosti: 10/2017. Spotrebiteľ musí už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru, to znamená, že konečná splatnosť úveru má byť vymedzená konkrétnym dňom, mesiacom a rokom. Takýto údaj však uzavretá zmluva neobsahuje.

Odvolací súd ďalej poukázal na to, že zmluva neobsahuje ďalšiu zákonom predpísanú náležitosť, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch).

Odvolací súd ďalej konštatoval, že zmluva neobsahuje ani predpoklady (údaje) použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch), čo spôsobuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z.z.).

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedené sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

9. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že zmluva neobsahuje tri zákonom predpísané náležitosti, v dôsledku ktorých sa považuje za bezúročnú a bezpoplatkovú a dohodnutá úroková sadzba vo výške 52 % je neprimeraná, je v rozpore s dobrými mravmi, ba priam úžernícka, nakoľko viac ako 4-násobne prevyšuje úrokové sadzby pri spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov v čase, keď bola táto zmluva uzatvorená (11.10.2013.)

10. Z týchto dôvodov sa zmluva o pôžičke č. 4600502831, ktorú sporné strany uzatvorili dňa 11.10.2013 považuje za bezúročnú a bezpoplatkovú. To znamená, že žalovaná bola povinná zaplatiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru vo výške 900 € tak, ako to vyplýva z účtovnej evidencie a ako to zhodne tvrdia sporové strany. Žalovaná na dlh z úveru zaplať sumu 720,48 € a vznikla jej povinnosť doplatiť na istinu úveru sumu 179,52 € (900 € - 720,48 €).

11. Z týchto dôvodov súd žalovanú zaviazal, aby zaplatila žalobcovi sumu 179,52 € ako aj úrok z omeškania 5,05 % ročne od 09.06.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd žalobcovi priznal úrok z omeškania, a to podľa § 517 ods. 2 v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

Vo zvyšujúcej časti súd uplatnený nárok žalobcu zamietol (751,41 € - 179,52 € = 571,89 €)

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 v spojení s § 262 Civilného sporového poriadku.

Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Žalobca, ktorý si žalobou uplatňoval právo na zaplatenie sumy 751,41 €, bol úspešný len v rozsahu 179,52 €. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná úspešne bránila svoje právo a preto jej súd voči žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 52,20 %. Pomer úspechu žalovanej 76,10 % k neúspechu žalovaného 23,90 % je 52,20 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.